

Głos Wąbrzeski

BEZPARTYJNE POLSKO - KATOLICKIE PISMO LUDOWE.

Przedpłata: W eksped. miesięcznie 79 gr. z odroczaniem przez pocztę 81 gr. więcej. W wypadkach nieprzewidywalnych, przy wstrzymaniu przedsięwzięcia, przerwanym komunikacji, abonenci nie mają prawa żądać postterminowych dostarczeń gazety, lub swrotu ceny abonamentu. Za dalsze ogłoszenia Redakcja nie odpowiada. Redaktor przyjmuje od 10-12. Nadawanych a nie zamówionych rękopisów Redakcja nie zwraca i nie honoruje. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 1. Telefon 80. Konto ciekowe P. K. O. Poznań 304, 302.

Sumiennem wykonywaniem obowiązków,
budujemy siłą Ojczyznę!

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza mm. (7 lin.) 10 gr., za reklamy na str. 4-lin. w wiadomościach potocznych 30 gr. na pierwszej str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłaszaniu. „Głos Wąbrzeski” wychodzi trzy razy tygodniowo: w poniedziałek, środę i piątek. Przy sądowym odwołaniu należność rabat spada. Dla spraw spornych jest właściwy Sąd w Wąbrzesku. — Za terminowy druk, przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada. Wydawnictwo zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ogłoszeń bez podania powodów

Nr. 101

Wąbrzeźno, Kowalewo, Golub, wtorek dnia 1 września 1936 r.

Rok 17

Serdeczne powitanie Wodza Armii Polskiej Generała Rydza - Śmigłego przy dźwiękach hymnu polskiego i francuskiego

PARYŻ. Generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen. Edward Rydz-Śmigły przybył dnia 30 bm. o godz. 14 m. 15 na dworzec wschodni paryski w towarzystwie szefa Sztabu Głównego gen. brygady Stachewicza, szefa biura głównego inspektoratu sił zbrojnych płk. dypl. Leona Strzelewicza oraz adiutantów rtm. Vacqueret i rtm. Horocha.

Na dłuższy czas przed przyjazdem pociągu przed dworcem poczęły się gromadzić tłumy publiczności, ściągającej uroczystymi przygotowaniem. Wzdłuż ulicy, wiodącej do dworca, frontem do wejścia honorowego, ustawiły się orkiestra 21 p. piechoty kolonialnej oraz batalion honorowy gwardji republikańskiej ze sztandarem i orkiestrą. Po drugiej stronie ulicy, tworząc szpaler, ustawili się delegaci polskich organizacji społecznych ze sztandarami, a mianowicie: umundurowane hufce sztandarowe Strzelca, Sokoła, Zw. Polskich Stowarzyszeń Kombatanców przybyłe na tę uroczystość nie tylko z Paryża i okolicy, lecz także ze wszystkich środowisk emigracji polskiej we Francji.

Na dworcu, tonącym w zieleni i chorągwiach o barwach narodowych polskich i francuskich, poczęły się gromadzić wybitne osobistości, przybyłe w oczekiwaniu przyjazdu gen. Śmigłego-Rydz. Peron, przed którym zatrzymał się mial pociąg, wysłany został czerwonym sukniem, a specjalny oddział gwardji republikańskiej, ustawiony przed peronem, utworzył szpaler, wśród którego przejść miał Naczelny Wódz Armii Polskiej.

Na 20 minut przed przyjazdem pociągu przybył na dworzec gen. Gamelin w otoczeniu swego szefa gabinetu gen. Jeannot, następnie przybył minister obrony narodowej Daladier z szefem gabinetu oraz szef gabinetu ministra spraw zagr. Rochat, reprezentujący ministra spraw zagr. Delbosa. Ministra lotnictwa Cot'a reprezentowali szefowie armii powietrznej gen. Pujol i gen. Fequant. Obecny był również szef gabinetu wojskowego prezydenta Republiki płk. Stoeffel. Wśród wybitnych osobistości francuskich ze sfery wojskowych na dworcu zgromadzili się b. minister lotnictwa i b. szef francuskiej misji wojskowej w Polsce, a obecnie naczelny inspektor sił lotniczych Francji zamorskiej — gen. Denain, szef sztabu armii gen. Colson, szef sztabu marynarki admirał Durandrand - Viel, attache wojskowy francuski w Warszawie gen. d'Arbonneau, b. wykładowca polskiej wyższej szkoły wojennej w Warszawie gen. Faury, gen. Haubourt, mjr. Petibon, oficer operacyjny gen. Gamelin — kpt. Lelaquet, kierownik referatu polskiego w ministerstwie wojny i mjr. Montjamont, oficer ordynansowy gen. Gamelin.

Ze strony Polski przybyli na dworzec ambasador R. P. Łukasiewicz w otoczeniu członków ambasady in gremio, konsul Kawalkowski z konsulatu generalnego R. P. w Paryżu z personelem konsulatu oraz konsulowie z poszczególnych ośrodków. W pełnym składzie zjawili się attache wojskowy z zastępcą attache wojskowego mjr. Łowczowski i kpt. Kurczewski, jak również oficerowie polscy, przebywający w Paryżu na studiach.

Wśród powszechnej ciszy i napięcia specjalny pociąg, wiozący gen. Śmigłego-Rydz, przyjechał na stację. Komendant kompanii gwardji republikańskiej zakomenderował „baczność”! Wychodzącego z wagonu gen. Śmigłego - Rydza powitali gen. Gamelin, ambasador Łukasiewicz, oraz minister Daladier. Po krótkim serdecznym powitaniu gen. Śmigły-Rydz w otoczeniu gen. Gamelin, ambasadora Łukasiewicza i min. Daladier skierował się do salonów recepcyjnych, gdzie oczekiwały zgromadzone przyjeżdżające stowarzyszeń polskich we Francji. Gdy Naczelny Wódz Armii Polskiej wy-

szedł przed dworzec, orkiestra odegrała najpierw marsza generalnego, następnie „Jeszcze Polska nie zginęła” i „Marsyljanke”. Gen. Śmigły - Rydz, stojąc na baczność, wysłuchał hymnów, poczem przeszedł przed frontem wyciągniętego batalionu gwardji republikańskiej, salutując pochylając się przed nim sztandar. Następnie gen. Śmigły - Rydz wśród owacyjnych okrzyków przeszedł przed frontem oddziałów Strzeleckich, Sokoła, Harcerzy i Harcerki i pełnym słońcu paryskiego południa.

Różnokolorowe sztandary o barwach francuskich i polskich poszczególnych organizacji nadawały uroczystości spotkania polskiego Wodza charakter pełen barw i pogody.

Po przeglądzie gen. Śmigły-Rydz w towarzystwie gen. Gamelin odjechał do przygotowanych dlań apartamentów w jednym z hoteli paryskich, witany przez tłumy, zgromadzone przed dworcem i na ulicach, wiodących do dworca, żywymi owacjami i okrzykami. Po odjeździe gen. Śmigłego-Rydz tłumy pozostały jeszcze przez dłuższą

chwile, przyglądając się odmarszowi oddziałów wojskowych i organizacyj polskich i oklaskując żywo zarówno gwardję republikańską, jak i polskich strzelców, harcerzy i harcerki, odmaszerowujące w zwartych kolumnach.

CO POWIEDZIAŁ GENERAL RYDZ ŚMIGŁY NA DWORCU PARYSKIM.

Witając się z gen. Gamelin gen. Rydz-Śmigły powiedział:

„Rad jestem niezmiernie, że będę mógł powitać armję francuską i skłonić się przed pomnikiem Waszej bohaterkiej przeszłości”.

Przechodząc przez salę, w której ustawione były delegacje naszego wychodźstwa we Francji, powitany okrzykami: „Niech żyje Polska!” „Niech żyje Armji Polska!” „Niech żyje gen. Śmigły Rydz”, Naczelny Wódz zatrzymał się i z ujmującą prostotą powiedział:

„Bardzo rad jestem, że te same serdeczne okrzyki, które mnie żegnały w Polsce, witają mnie na ziemi francuskiej”.

Specjalne błogosławieństwo Ojca św. otrzymał Pan Prezydent od ks. Kard. Marmaggiiego

WARSZAWA. Ks. Kardynał Marmaggi w godzinach popołudniowych złożył wizytę oficjalną jako legat papieski na zamku w Warszawie. Wyjeżdżając z Rzymu na synod biskupi, Ks. Kardynał Marmaggi otrzymał specjalne polecenie od papieża Piusa XI. udzielenia Panu Prezydentowi R. P. błogosławieństwa w imieniu Ojca Świętego.

Ks. Kardynał Marmaggi przybył na Zamek wraz ze swoją świtą o godzinie 11.30.

Na dziedzińcu zamkowym kompanja honorowa oddała mu honory wojskowe. Przy schodach wejściowych powitali Ks. Legata — kapelan Pana Prezydenta Ks. Humpola i adiutant kpt. Krupiński, przeprowadzając go wraz z ks. Pacini do sali Mirowskiej, gdzie honory wojskowe oddał pluton zamkowy.

W sali Canaletta spotkali dostojnego gościa p. o. dyrektora protokołu dyplomatycznego p. Al. Lubieński i mjr. Gebalski, w „Sypialni Królewskiej” radca kancelarii cywilnej H. Zaniewski, zaś w sali tronowej — zastępca szefa kancelarii cywilnej dr. E. Skowroński i zastępca szefa gabinetu wojskowego mjr. dypl. Krawczyk.

Pan Prezydent R. P. oczekiwał Ks. Kardynała w sali Marmurowej. — Audjencja odbyła się w obecności charge d'affaires stolicy apostolskiej Msgr. Paciniego i p. o. dyrektora pro-

tokółu dyplomatycznego p. A. Lubieńskiego.

W czasie audjencji, która trwała czas dłuższy, Ks. Kardynał Marmaggi z polecenia i w imieniu Ojca Świętego udzielił Panu Prezydentowi specjalnego błogosławieństwa.

Po zakończeniu audjencji Pan Prezydent RP. wraz z towarzyszącymi mu osobami i Ks. Kardynałem prze-

„Niech żyje kochana i wierna Warszawa”

WARSZAWA. W dniu 30-bm, o godzinie 17,10 opuścił Warszawę, udając się do Rzymu legat papieski J. E. ks. kard. Marmaggi.

Na dworcu ustawiły się liczne poczty sztandarowe organizacji katolickich oraz tłumy publiczności.

W sali recepcyjnej w oczekiwaniu przybycia Jego Eminencji zebrali się przedstawiciele władz państwowych z wicemin. W. R. i O. P. J. Ferek-Bleszczyńskim; wiceprz. miasta Ołpiński, J. E. ks. kard. Hlond, prymas Polski,

szedł do sali Rycerskiej gdzie Ks. Kardynał Marmaggi przedstawił Panu Prezydentowi członków swojej świty, w skład której wchodzi m. in. Ks. prałat Janasik, audytor św. Roty — dawniej profesor prawa kanonicznego w Poznaniu.

Po wspólnej fotografii Ks. Legat opuścił zamek, żegnany z temi samymi honorami, co przy wyjeździe.

„Niech żyje kochana i wierna Warszawa”

J. E. ks. kard. Kakowski, ks. arcybiskup Gall, ks. ks. biskupi Gawlińa, Szlagowski, O'Rourke Gdańsk, Przędziecki, liczne duchowieństwo, przedstawiciele prasy i in.

Na dworcu żegnającym tłumom J. E. Marmaggi udzielił błogosławieństwa.

Legat Ojca św. wśród okrzyków „Niech żyje” opuścił Warszawę. Gdy pociąg ruszył Jego Eminencja krzyknął po polsku „Niech żyje kochana i wierna Warszawa”.

NOWY ATAK NA ADDIS ABEBE.

RZYM. Agencja Stefani donosi z Addis Abeby: Grupa, złożona z około 1.200 bandytów abisyńskich, którzy usiłowali podejść do stolicy na południe od lotniska, została zaatakowana przez wojska erytrejskie i włoskie, dokony-

wujące wywiadów w tych okolicach.

Banda została zmuszona do ucieczki, pozostawiając na placu 200 zabitych. Nasze straty wynoszą zabitych 15 askarisów a rannych 40 askarisów. Handel i komunikacja nie doznały żadnych ograniczeń.

Co słychać?

W KRAJU:

■ Posel japoński w Warszawie wręczył Panu Prezydentowi R. P. w imieniu cesarza japońskiego Hirohito najwyższy order „Chryzantem”.

■ Dekretem Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 26. 8. 1936 r. dotychczasowy starosta powiatowy lubawski dr Wojciech Tomczyński został mianowany wojewódzkim inspektorem samorządu.

■ Kierownikiem starostwa powiatowego lubawskiego mianowany został dotychczasowy wicestarosta powiatowy i grodzki w Toruniu, magister Alojzy Kowalski.

■ Zbiór praw uchwalonych na Synodzie plenarnym w Częstochowie ogłoszony zostanie dopiero po rozpatrzeniu i zatwierdzeniu przez rzymską Kongregację Soborów.

■ W związku z wypadkami w Wierzchosławicach aresztowano dotychczas 15 osób.

■ Z polecenia sędziego śledczego aresztowano w Gnieźnie Teresę Adamską i Józefa Sieruszulskiego, urzędników browaru Kotteckich pod zarzutem zdefraudowania kilku tysięcy złotych.

■ W najbliższym czasie ukaże się w sprzedaży nowy gatunek papierosów pod nazwą „Lot”. Będą to papierosy z ustnikiem, w cenie 1,20 zł za 20 sztuk.

■ We wrześniu wyjedzie z Polski do Palestyny 1.100 żydów.

Z Zagranicy

■ W Szczecinie zderzyły się dwa pociągi towarowe, skutkiem czego 3 osoby zostały zabite.

■ W dniach najbliższych rozpoczną się w Rosji Sowieckiej wielkie manewry wojskowe.

■ Niemiecki minister propagandy Goebels przybył do Włoch na zaproszenie włoskiego min. propagandy.

■ Gwałtowny tajfun nawiedził południową Koreę. Jest 8 zabitych i 60 osób rannych.

■ W Brazylii odkryto bogate złoża diamentów.

■ Gabinet rumuński podał się do dymisji. Nowy rząd tworzy min. Tatarescu.

■ W północnej Syberji w okręgu rzeki Jenissej wydarzyła się katastrofa lotnicza. 11 osób poniosło śmierć.

■ Przy budowie linii kolejowej w okolicy Rio de Janeiro (Brazylja) obsunęła się

Sytuacja w Hiszpanji

CZYNY WOŁAJĄCE O POMSTĘ DO NIEBA.

CITTA DEL VATICANO. „Osservatore Romano” drukuje na pierwszej stronie doniesienia pewnego księdza Argentyńczyka o rozstrzelaniu w m. Barbastro w Hiszpanji przez komunistów biskupa i 40 zakonników-misjonarzy. Ksiądz zdołał się uratować dzięki temu, że był cudzoziemcem. — Ogółem w Hiszpanji stracono 70 zakonników z zakonu misjonarzy, którego główna siedziba znajduje się w Rzymie.

PARYŻ. Havas donosi z Tuluzi, iż podróżni przybyli z Madrytu donoszą o następujących osobach, straconych na skutek pożaru w więzieniu madryckim 24 bm.: znany z walk w Marokko gen. Capaz, były minister Melquiades Alvarez, minister Martinez de Velasco, który podpisał swego czasu francusko-hiszpański traktat handlowy, b. minister marynarki admirał Salas, b. wysoki komisarz Marokko Rico Avello, przywódca monarchistów dr Albinana, znany bankier margrabia Deurquijo oraz kuzyn b. dyktatora Fernando Primo de Rivera. Ponadto miano rozstrzelać około 100 mniej znanych osobistości.

GEN. FRANCO WODZEM NACZELNYM.

HENDAYE. Decyzją narodowego

TROCKI ZOSTANIE WYDALONY Z NORWEGJI.

OSLO. Według informacji min. sprawiedliwości, Trocki nie dotrzymał zobowiązań, które stanowiły warunek przyznania mu prawa pobytu

ziemia. 6 osób zostało zasypanych.

■ Anglja podpisała układ dający niepodległość Egiptowi.

■ Kanclerz Hitler nadał m. Stuttgart tytuł „Miasta Niemców Zagranicznych”.

komitetu obrony w Burgos, general Franco mianowany został naczelnym wodzem wszystkich wojsk narodowych w Hiszpanji.

BURGOS. Na zasadzie wiadomości, że źródeł powstańczych, sytuacja na froncie przedstawia się jak następuje:

W prowincji Guipuzcoa powstańcy zajęli m. Belcoin na zachód od Hernani, zdobywając dwie armaty, 2 karabiny maszynowe oraz wielką ilość amunicji. Następnie zaatakowano górę Burunza w pobliżu Lasarte.

Samoloty powstańcze bombardowały ostatniej nocy ministerstwo wojny, dworzec północny i lotnisko Barajas w Madrycie. Wojska powstańcze, broniące Oviedo, dokonały wypadu na szosę, wiodącą do Santander, likwidując wysunięte posterunki wojsk rządowych i powracając do Oviedo z liczną zdobyczą w postaci karabinów maszynowych. Samoloty powstańcze zrzuciły obłożonym paczki z gazetami i tytoniem.

Okręt szkolny marynarki wojennej „Galata” przybył do portu Ferrol i wraz ze wszystkimi oficerami i podchorążymi oraz załogą przeszedł na stronę powstańców.

Krażownik rządowy „Miguel Servantes” został ciężko uszkodzony na skutek bombardowania przez samoloty powstańcze w cieśninie gibraltarskiej.

w Norwegji, gdyż trudnił się działalnością polityczną, zamieszczając artykuły w rewolucyjnej prasie we Francji.

Rząd norweski jeszcze nie powziął decyzji, czy odebrać Trockiemu przyśługujące mu do 18 grudnia br. prawo pobytu.

INTERNOWANIE TROCKIEGO I JEGO ŻONY.

OSLO. Norweskie min. sprawiedliwości komunikuje, że rząd Norwegji postanowił internować Trockiego i je-

go żonę, ponieważ odmówił on podporządkowaniu się stawianym mu żądaniom o rezygnacji z wszelkiej działalności politycznej i publicystycznej. — Obaj sekretarze Trockiego będą wysiedleni z Norwegji.

LOS JEGO JEST NIEZNANY...

PARYŻ. Havas donosi z Moskwy: Zaprzeczają tu wiadomości o aresztowaniu przedstawiciela handlowego ZSRR. w Londynie Ozierskiego, zawezwanego ostatnio do Moskwy celem usprawiedliwienia się. Los jego jest nieznany. W dalszym ciągu trwają coraz częstsze aresztowania wśród urzędników komisariatów ludowych oraz innych instytucji w Moskwie i na prowincji. Aresztowania te mają charakter prewencyjny i stosowane są wobec funkcjonariuszów, którzy swego czasu należeli do opozycji trockistowskiej. Liczba aresztowanych w ciągu ostatnich dni nie da się określić nawet w przybliżeniu. W każdym razie w ciągu ostatnich dwóch nie udało się stwierdzić faktów aresztowań wśród bardziej wybitnych osobistości. Jednocześnie we wszystkich urzędach i redakcjach dzienników odbywa się energiczna „czystka”.

WIELKIE POŻARY TORFOWISK.

Havas donosi z Moskwy: Z Riazania (150 km) od Moskwy donoszą, że żołnierze tamtejszego garnizonu wysłani do torfowisk, znajdujących się w pobliżu miasta celem pomocy przy gaszeniu pożaru, odmówili posłuszeństwa. Bunt natychmiast został stłumiony. Pożary torfowisk w okolicach Riazania pociągnęły za sobą wielkie straty materialne oraz wiele ofiar ludzkich.

Zamów Głos

zaręczasz — możliwie natychmiast!
Znajdziesz w nim wszystko: —
wiadomości ze świata, z kraju — rzeczy ciekawe —
interesują p o r o i e ś ć
więc nie zniekaj
gdyż 1 się
zbliża!!!

KTO „GŁOS” ABONUJE —
NIGDY NIE ZAŁUJE!

54)

— Mężczyźni rzadko bywają godni podziwu. A tem bardziej ja. Ale tutaj chodzi o ciebie. A więc dobrze! Słuchaj, musisz mnie usłuchać! Tak, mimo moich słabostek. A może właśnie dla nich, bo pozwoliły mi lepiej poznać życie. Nosisz stare nazwisko, nie tak stare, jak o tem mówi matka, ale dostatecznie, aby nakładało na ciebie obowiązki. Nie chciałabyś skompromitować go tą historją.

— Ojcie, to się i tak stało. Zbezczeszciliam je.

— Wcale nie. Zemściłaś się, trochę za energicznie. Ta kobieta zasłużyła na karę. Sprowokowała cię. Ach, gdybym wszedł do twego pokoju trochę wcześniej! Byłbym ją wyrzucił wraz z jej panem d' Aigues. To byłoby wystarczająco. Nie byłbym się kłopotował dawnymi stosunkami, wierz mi, z chwilą, kiedy chodziło o moją córkę. Ale nie dałaś mi czasu. Zresztą, co się stało, to się nie odstanie. Postawmy kropkę i koniec.

— Nie, nie, to niemożliwe.

— Już naprawdę dosyć. Izabello! Jeżeli mnie nie posłuchasz, zajmę twoje miejsce i uwierzę mi. Albo oskarżę pana d' Aigues, któremu trudno się będzie bronić. Opowiem, że rzucił do stawu zdradziecki rewolwer. To wywoła sensacyjne dyskusje. Nie chcesz przecież, żebym cię zamknął w twym pokoju...

— W moim pokoju...

— W moim... ponieważ tamten jest zajęty... jako obląkana i żebym prosił doktora Dominant, aby skonstatował, że samobójstwo panny Villevert wywołało u ciebie zaburzenie umysłowe?

Doktor Dominant stwierdzi na pewno, że je-

steś nienormalnie zdenerwowana. To samobójstwo to jego kreacja medyczna. Nie pozwoli nikomu obalić tego twierdzenia. Proszę cię, nie protestuj już. To bezskuteczne. Tym razem użyję autorytetu ojcowskiego i potrafię cię zmusić do uszanowania go.

Jak umie się zmieniać, kiedy zechce! Jak jego zwykły sceptycyzm potrafi przeobrazić się w niezachwianą pewność i rozkazujący ton!

— Zbrodnia... musi być naprawiona — szepta Izabella.

— Tak, zapłacimy rachunek. Pojadę dziś do Genewy uregulować rachunek za pogrzeb. To wyda się naturalne po tak smutnym zakończeniu tej murder-party. Poinformuję się o dwóch matkach, o warunkach materialnych spadkobierców i obdarzę ich. To również wyda się naturalne ze względu na nasz majątek i nawet będzie uchodzić za dobry uczynek.

— A ja, ojczu, a ja? — błaga biedny, drżący głos.

— Ty? Mam nadzieję, że otrząsniesz się po tem... zamieszaniu. Jesteś dość młoda, aby móc zapomnieć.

— Nigdy nie zapomnę!

— Tak się mówi, ale zapomina się. Będiesz podróżowała. Podróże są doskonałym sposobem na odegnanie smutku, zmartwienia, niepokoju. Nie dostaniesz neurastenji. A później wydamy cię zamąż za innego człowieka, niż ten pan d' Aigues.

— Wyjść zamąż... z moją tajemnicą!

— Więcej ludzi bywa w podobnym położeniu, nie ty jedna! Gdyby się wiedziało wszystko, co się dzieje!

— Nie, nie, ojczu, to niemożliwe! Gdybym była bardziej wierząca, prosiłabym cię o pozwolenie wstąpienia do klasztoru.

— Z tego powodu?

Pogarda znowu wzięła górę u tego wielkiego pana, który okazał taki autorytet przed chwilą.

— Tak — odpowiada Izabella — żeby od-

To jest słowo, które nie wzrusza jej ojca, nie mającego nic wspólnego z mistycyzmem. Ale nie ma czasu na odpowiedź.

Karawan automobilowy ukazuje się na zakręcie.

— Idź do domu, Izabello. Ja zajmę się wszystkim.

— Nie, nie opuszczę cię.

— Przecież nie będziesz jej już oglądać?

Nie rozumie tego kaprysu, ale już syrena samochodowa domaga się otwarcia bramy. Jego obecność w pałacu jest potrzebna. Przystaje się więc zajmować córką. I oto Izabella jest panią swych myśli i czynów.

Dzięki pozwoleniu na pochowanie, wydanemu przez mera, na podstawie orzeczenia żandarmów i lekarza, oraz dzięki uprzejmości policji genewskiej można przewieźć ciało bez trudności do kaplicy przy cmentarzu w Plainpalais na terytorjum szwajcarskiem. Pozostaje tylko złożenie „gwiazdy” do trumny właśnie przywiezionej. Izabella sama poprowadziła do swego pokoju funkcjonariuszy z zakładu pogrzebowego. Osmieliła się tam wejść, zobaczyć swą ofiarę, a nawet pozostać z nią przez parę minut sam na sam. Jaki dialog mógł mieć miejsce między temi dwiema kobietami, żywą i zmarłą; żywą biedszą i bardziej przerażoną od tamtej, która zachowała na policzkach czerwone plamy i rodzaj okrutnego uśmiechu, po przerwanym nagle wybuchu wesołości.

— Wyjdź stąd — radzi jej ojciec, który dyryguje ceremonją.

Ale ona asystuje przy złożeniu do trumny, a nawet układa kwiaty z ogrodu wokoło ciała. — Ojciec patrzy na nią z podziwem. On, który niczemu się nie dziwi, jest zdumiony zmianą, jaka w niej zaszła. Jest prawie zadowolony ze stwierdzenia tego przyływu odwagi i stanowczości.

„To dobrze, myśli. Sama znajdzie oparcie. — Depresja już przeszła. Wróci do siebie”.

Wiadomości ciekawe z bliska i daleka

Ogólne

— Telegramy zdrożają po wprowadzeniu nowej pisowni. Przy obliczaniu należności za telegramy urzędnicy telegrafu mają obowiązek przestrzenia, aby korespondenci nie łączyli kilku wyrazów w jeden. Zmiana pisowni wprowadza w to obliczenia zamęt. Gdy niedawno „spowrotem”, „wkońcu” lub „spowodu” nadawano za jeden wyraz, od 1 września telegraf uważać będzie taką pisownię za chęć zmniejszenia należności za depeszę i liczyć będzie za dwa wyrazy, nowa bowiem pisownia przywraca dawny sposób pisania oddzielnego całego szeregu wyrazów, jak „z powodu”, „z powrotem”, „w końcu”.

— W miejsce numerów — ozdoby. Główna komenda policji postanowiła skasować numery na czapkach policjantów. Zamiast numerów będą ozdoby.

— Udogodnienia w komunikacji autobusowej PKP. Biuro komunikacji Samochodowej wprowadza w najbliższym czasie próby na liniach idących do Skolimowa, Radomia i Pułtuska bezpłatne kupony numerowane.

Kupony będą rozdawane przez informatorów Komunikacji Samochodowej na Dworcu Głównym od strony kas podmiejskich dla linii Radom i Pułtusk, zaś dla linii do Skolimowa na miejscu zatrzymania się samochodów od strony Alei Jerolimskiej na pół godziny przed rozkładowym odjazdem danego autobusu.

Pasażerowie przybywający wcześniej i oczekujący na dany autobus powinni zaopatrzyć się w dyżurnego informatora w kupon numerowany, za zwrotem którego otrzymują miejsce w danym autobusie w kolejności numerów, umieszczonych na kuponie.

Narazie kupony zostają wprowadzone tytułem próby, tylko w kierunkach wyjazdowych z Warszawy i będą wydawane w razie większego napływu pasażerów w ilości jednego kuponu na osobę.

Wprowadzenie tych kuponów ma na celu wyłącznie wygodę pasażerów niewątpliwie więc publiczność przystosuje się do nowego systemu, który będzie utrzymany o ile próba da pomyślne wyniki.

Z całej Polski

— Bydgoszcz. (Skazanie działaczy komunistycznych.) Sąd Okręgowy w Bydgoszczy skazał za działalność komunistyczną następujących działaczy komunistycznej partii polskiej na terenie Bydgoszczy: Bronisława Woźniaka, Władysława Bobowskiego, Teodora Świerczyńskiego, Józefa Zdrojewskiego po 4 miesiące więzienia każdego oraz Kazimierza Witkowskiego i Zygmunta Karnowskiego po 3 lata więzienia. Wszystkim skazanym darowano na mocy amnestji połowę kary.

— Gniezno. (Śpi już kilka dni). — W Winiarach pod Gniezmem zaszedł niezwykły wypadek snu. Urzędnik gospodarczy 29-letni Kunze położył się do snu zupełnie zdrowy. Następnego dnia rano stróż nie mógł go dobudzić pukaniem do drzwi. Po wyważeniu drzwi zastano Kunzego śpiącego i głośno chrapiącego. Po długich a bezskutecznych próbach obudzenia śpiącego zalecono lekarza, który przekazał śpiącego do szpitala w Gnieźnie.

— Poznań. (Za opór władzy). — Ostatnio odbyła się przed poznańskim sądem okręgowym na sesji wyjazdowej w Grodzisku rozprawa karna przeciwko członkowi Stronnictwa Narodowego Stanisławowi Daleszyńskiemu, oskarżonemu o opór władzy. Sąd skazał Daleszyńskiego na 1 miesiąc aresztu bez zawieszenia, z art. 129 K. K.

Siódmy bataljon łączności w Poznaniu obchodził swoje dziesięciolecie. — przyczem na dziedzińcu cytadeli odbyło się uroczyste nabożeństwo.

Kult O. Bernarda z Wąbrzeźna szerzą OO. Benedyktyni w Lubiniu (pow. Kościan)

W dniach od 31 maja do 2 czerwca br. odbyło się w kościele klasztornym OO. Benedyktynów w Lubiniu 3-dniowe nabożeństwo do Ducha św. o przyspieszenie beatyfikacji świątobliwego tam spoczywającego O. Bernarda z Wąbrzeźna. Ludność miejscowa i okoliczna dopisała nadspodziewanie. Liczne pielgrzymki z bliska i z daleka przybyły do grobu słynnego z świętości i cudów męża bożego.

Kilka tygodni przed triduum znikł — jak powiadali sobie Lubinianie — O. Bernard z grobu swego. Zdjęto bowiem rzeźbę przedstawiającą ulubionego świętego Ojca, pokrywającą sarkofag. Dały się wtedy słyszeć rozmaite domysły. A gdy się zbliżyły dni modlitwy i figury jeszcze nie było, owładnęło serca wielbicieli Sługi bożego wielkie zaniepokojenie. To też nieopisaną radość zapanowała w Lubiniu, gdy znowu ujrzano rzeźbę na grobie. Ale cóż? Przecież rzeźba przedtem tak nie wyglądała! Tamta

była stara, zdrzewa, spróchniała, a ta jest nowa bodaj z brązu, nadzwyczaj piękna. Czyja to zasługa, że mamy naszego O. Bernarda w nową szatę ubranego? To zasługa Ojca przeora Linusa Prohaski, że O. Bernard został tak cudownie przystrojony. O. przeor Linus znany jest z swej niestrudzonej pracy dla dobra klasztoru. On też postarał się, że rzeźba O. Bernarda dostała się w ręce prawdziwego artysty malarza, p. Władysława Zacholskiego z Bydgoszczy, znanego zresztą z odnowienia licznych kościołów na Pomorzu i Wielkopolsce. Rzeźba jest ta sama co przedtem była, została tylko gruntownie odrestaurowana i to tak pomysłowo i misternie, że robi wrażenie antycznej figury metalowej.

Należy zaznaczyć, że p. Zacholski wykonał swoją pracę nie tylko doskonale, ale też bezpłatnie, z czego OO. Benedyktyni są bardzo uradowani i szczęśliwi.

— Warszawa. (Żebraczka kapitałistką) W schronisku dla bezdomnych na Anopolu zamieszkuje od kilku już lat Bronisława Cieślak. Przed dwoma blisko laty Cieślakowa zwróciła się do Miejskiego ośrodka zdrowia i opieki o zapomogę na życie, tłumacząc prośbę swą wyjątkową nędzą. Przeprowadzony wywiad przez organa opieki społecznej nie ustalił, aby Cieślakowa, licząca sobie już 74 lata, posiadała jakieś środki pieniężne lub źródło utrzymania. Opierając się na tem Cieślakowej przyznano stałą zapomogę pieniężną i żywnościową. W pewien czas potem dokonano rewizji policyjnej w poszukiwaniu osób podejrzanych o kradzież, w mieszkaniu Cieślakowej i wówczas znaleziono u niej książeczkę P. K. O. na sumę 5.408 złotych.

— Warszawa. (Okradli umierającego). We wsi Służewo pow. Warszawą mieszkał samotnie u szwagrow zamężny gospodarz Antoni Laskowski. Czując pogarszający się stan zdrowia, sprzedał on gospodarstwo za 18 tys. zł i otrzymawszy gotówkę schował pod poduszkę. W chwili, gdy Laskowski umierał, pieniądze te ktoś skradł. — Przeciwno szwagrom Laskowskiego, w mieszkaniu których zmarł i okradziony został Laskowski — rodzina wytoczyła skargę sądową.

— Sosnowiec. (Z panny — mężczyzna). Do sądu wpłynął ciekawy wniosek o uznanie kobiety za mężczyznę. Petentka, która niebawem będzie

bohaterką niecodziennego procesu — jest 22-letnia Bronisława Bednarska, zam. w Niemcach pow. będzińskiego. Wniosek swój p. Bednarska popiera tem, że była badana w szpitalu św. Łazarza w Krakowie przez znanego lekarza prof. Olbrychta, który orzekł, iż jest ona mężczyzną.

— W dzisiejszych czasach — twierdzi p. Bednarska — o wiele łatwiej otrzymać jest pracę mężczyźnie, to też prosi sąd o spieszne załatwienie formalności.

— Zakopane. (Uderzeniem topora zabił dwoje dzieci) Dozorca parku kamieniołomów tatrzańskich Jaskowiak Alojzy pozabawił życia dwoje swoich dzieci: 11-letnią córkę Krystynę i 10-letniego syna Władysława uderzeniami topora, poczem sam targnął się na życie, podciąwszy sobie żyły na rękach i krtań. W stanie bardzo ciężkim odwieziono go do szpitala, gdzie na skutek upływu krwi walczył ze śmiercią. Powodem dzieciobójstwa i zamachu samobójczego były niesnaski rodzinne i choroba żony, która od 2 tygodni przebywa w szpitalu.

ZIMNA KREW.

W Anglii zdarzyła się katastrofa samolotu pasażerskiego. Jeden z pasażerów, który poza ogólnym potłuczeniem wyszedł cało, po wygrzebaniu się z pod rozbitych szczątków samolotu, wrócił po chwili, odnalazł tam swój

DYMEK Z PAPIEROSA. (Z okazji Tygodnia Przeciwopozarowego).

Kurzył Janek papierosa, co mu na wsi dał kolega. Jak z komina, dymiąc z nosa, na podwórzu pędem wbiega.

A podwórziem szedł powoli sam tatulo, by brać siano. Papierosa Janek woli zgasić by go nie widziano.

Wetkał go do szpary belek, bo pod ścianą sunął właśnie; a żarzy się węgielek — to nie szkodzi, sam zagaśnie.

Jak myślicie, moi mili? Czy też zagasł? Między nami mówiąc — Janek od tej chwili pogorzalcem jest z ojcami.

Dola ciężka, niewesoła, goła bieda, nędzka bosa... Poszła chata i stodoła, jak nie — z dymkiem papierosa.

Holandja i jej władczyni Z OKAZJI ROCZNICY URODZIN K RÓLOWEJ WILHELMINY

Z geografji wiemy, że Holandia obejmuje zachodnią część nizin niemieckich nad Morzem Północnym. — Kraj ten jest bardzo nisko położony blisko trzecia część jego znajduje się pod poziomem morza, a tylko wysokie tamy chronią go od zalania. Ustawiczna walka z morzem wykształciła Holendrów na dzielnych żeglarzy, — mocno przywiązanych do ziemi, którą własną pracą morzu wydarli.

Ziemia ta dzięki rzekom Ren i Skalda, przynoszącym drobny namulek, jest b. urodzajną. Kraj, poprzecinany gęstą siecią kanałów żeglownych i odprowadzających wodę z pól, jest jednym wielkim starannie uprawionym ogrodem lub łąką. Słynna jest hodowla bydła i gospodarstwa mlecznego. Nadto kwitnie przemysł i wielki handel, bo holenderscy żeglarze już zdawna zdobyli dla ojczystego kraju rozległe kolonie w Ameryce, Azji i Australji, które zamieszkują przeszło 52 miliony ludzi.

Po Anglii jest Holandia drugą konstytucyjną monarchją na świecie, w której godność królewska jest dziedziczna również po kądzieli, to znaczy, że panująca może być kobieta. Panującą obecnie w Holandji jest królowa Wilhelmina (Helena, Paulina, Marja) z domu Nassau — Oranien, która w dniu 31 sierpnia br. obchodzi właśnie 56-tą rocznicę urodzin. Dzień ten obchodzony jest w Holandji, jako święto narodowe.

Urodzona dnia 31 sierpnia 1880 roku, królowa Wilhelmina rozpoczęła panowanie w roku 1898, a więc rządzi Holandją już 38 lat. W roku 1901 królowa poślubiła księcia Henryka Meklenburg — Schweren w charakterze księcia małżonka.

Pod rządami królowej Wilhelminy, kraj doszedł do wielkiego rozkwitu. Wierna idea wiecznego pokoju zachowała Holandją w czasie wojny światowej neutralność na czem zresztą wyszła b. korzystnie pod względem gospodarczym. Już z czasów panowania Wilhelminy dokonała Holandja wyjątkową pracą „podboju” nowych ziem. Tym pokojowym podbojem jest tu uzyskanie nowych terenów uprawnych zapomocą zasypiania zatoki Zuidersee. Już przez ten jeden fakt rządu królowej Wilhelminy zyskały wielką popularność.

mały, ręczny aparat filmowy i najspokojniej w świecie rozpoczął filmowanie ratowanych z rozbitego samolotu swoich współtowarzyszy podróży, którzy zostali więcej lub mniej ranni.

KAŻDY...

może wiedzieć co się w świecie dzieje — musi tylko zaabonować „GŁOS WĄBRZESKI”. —

Albanja — najmniej znany kraj Europy

OSIEM LAT PANOWANIA KRÓLA ACHMEDA ZOGU.

Albanja jest bezwątpienia krajem najmniej znanym w Europie. W Polsce wiedzą coś niecoś o niej jedynie ci, którzy pamiętają czasy przedwojenne, kiedy to sprawa Albanji była głośną w Europie. Ale od tego czasu zmieniła się zupełnie. Żałować tylko trzeba, że turyści polscy, zwiedzający co roku wybrzeże Adryatyku, ogromnie rzadko trafiają do Albanji, mającej dużo egzotycznego uroku.

Dzisiejsza Albanja to już małe współczesne państwo europejskie. — Przed kilkunastu laty jeszcze Albanja miała ustrój średniowieczny, dzieliła się na plemiona prawie, że autochtoniczne, które rządziły się średniowiecznym prawem zwyczajowym. Podstawą tego prawa była krwawa zemsta, która powodowała wzajemne mordowanie się ludności męskiej Albanji.

Kiedy po różnych perypetjach przyszedł Achmed Zogu, początkowo, jako nacelnik państwa, a od 1 września 1928 r. jako król Zogu II, administracja państewka zorganizowana została na wzór europejski i przystąpiono do energicznej europeizacji kraju. Organizację porządku powierzono żandarmerji, zorganizowanej przez wyższych oficerów. Stara organizacja rodowa, o ile nie chciała podporządkować się władzy państwowej, została siłą złamana, wzgl. wcielona do istniejącej organizacji.

Albanja jest krajem bardzo ubogim, tem większe ma znaczenie wysiłek tego narodu w kierunku przebycia w niedługim okresie — dalekiego etapu od średniowiecznych urzędzeń, opartych na prawie rodowym, do urzędzeń państwa współczesnego. Dziś Albanja posiada gościnie, łączące główne miasta, liczne szkoły, lotnictwo, a stolica kraju Tirana z małej wioski stała się miastem o 50 tysiącach mieszkańców, szerokich bulwarach i okazałych gmachach.

Podstawą utrzymania ludności albańskiej jest rolnictwo i hodowla bydła. Głównym plodem rolnym jest kukurydza, a następnie pszenica, owies i jęczmień. Hodują też miejscami ryż, bawełnę i tytoń. Przemysł prawie nie istnieje. Przy odpowiedniej organizacji eksportu moglibyśmy dostarczać Albanji wyroby włókiennicze i metalurgiczne, a sprowadzać skóry baranie, tytoń, owoce cytrusów itp.

NIEMCY ZBROJĄ SIĘ NA MORZU — ZŁOŻ OFIARĘ NA FUNDUSZ OBRONY MORZA (F. O. M.) BY POLSKA NIE BYŁA KIEDYŚ ZASKOCZONA!

TYSIĄC CHRZTÓW STAREGO CHIŃCZYKA.

W czerwcu br. zmarł w Tan-tze-shan (prow. Hopeh) starzec, znany w całej okolicy z swej pobożności. Po śmierci jego rodzina znalazła między innymi notes, zawierający spis chrztów, których staruszek udzielił umierającym dzieciom pogańskim. W ciągu swojego życia poczytywał staruszek ochrzcił 1000 dzieci; nie chwalił się albowiem jak Mistrz jego był eichy i pokornego serca. (P. D. R. W.)

Lukratywne zajęcie

Przebywająca w londyńskim ogrodzie zoologicznym publiczność zaobserwowała ostatnio nadzwyczaj ciekawe zjawisko. Za odbywającymi dzienny spacer słoniami postępowali uroczystie trzej poważni, czarno odziani panowie w szarych rękawiczkach. Od czasu do czasu pochylając się, podejmowali coś z ziemi. Gdy zaintrygowana ta procedura publiczność poczęła zbliżać się do uroczystych dżentelmenów, okazali się, że zbierali oni skrzętnie włosy, które słonie gubiły podczas przechadz-

ki. Okazało się również, że są oni oficjalnymi wysłannikami koncesjonowanego związku jubilerów, któremu wyłącznie przysługuje prawo zbierania włosów słoni w londyńskim Zoo. Skutkiem wielkiego zapotrzebowania na ten modny dzisiaj artykuł, włosy słoni sprowadza się także kilogramami z krajów egzotycznych do Londynu, gdzie oprawiane są one w pierścionki, bransoletki i temu podobne drobiazgi, stanowiące przedmiot pożądania pięknych pań.

Pamiętniki dla jednego czytelnika

Miljon dolarów za biografię aktorki!

CHICAGO,

Od czasu ksiąg sybilińskich — a jest już temu dosyć dawno — żaden manuskrypt tak wysoko nie był ceniony, jak wspomnienia śpiewaczki Florencji Walton. Niewątpliwie, Charlie Chaplin otrzymał za swe pamiętniki po dolarze za słowo, a o b. królowej Marii rumuńskiej opowiadają, że amerykański wydawca wcale nie niżej ocenił jej autobiografię. Ale nawet te wspaniałe honoraria są prosto jakoby lepszymi napiwkami, jeżeli się je zestawi z sumą miliona dolarów, którego Florencja Walton domaga się obecnie przed sądem jako odszkodowania za swe zbiorowe pisma. Należy dodać, że te zbiorowe pisma składają się jedynie z jednego zeszytu, zapisanego niebieskim atramentem, p. t.: „Moja droga na scenie i w życiu”, oraz że były przeznaczone tylko dla jednego czytelnika: Fryderyka Henry Prince'a, multimiljonera i magnata kolejowego.

Obydwaj przeciwnicy, występujący w tym sensacyjnym procesie o honorarium, który dla Amerykanów stanowi niemalą uciechę, są nierówną parą. Gdy poznali się przed dziesięciu laty w Chicago, wówczas mr. Prince liczył sobie 67 lat życia, a Florencja — jeżeli jej mamy wierzyć — 21. Nie wolno nam jednak przypuszczać, że pomiędzy tym starszym panem i młodą aktorką przyszło do jakiegoś zbliżenia. W tym szczególnym wypadku król kolei żelaznych zadowolili się jedynie rolą adoptowanego ojca. Wprawdzie nie adoptował on śpiewaczki prawnie, ale stosunki między nimi rozwijały się tak, jak to właśnie różnica wieku wskazywała. Ani ta strona, ani ta strona tego nie zaprzeczała. Tysiąc blisko listów, które obydwoje wymienili w ciągu dziesięciu lat swej przyjaźni, zaczynają się zwykle od

słów: „Kochane dziecko!”, albo: „Mój złoty papciu!”

„Ukochane dziecko” zdołało zresztą w ciągu tego okresu adopcji skonsumować niemniej jak trzech dorosłych mężczyzn w postaci mężów. Była ona raz po raz małżonką francuskiej pary „tańczących braci”, najpierw Maurycego Mouveta, a później Leona Leitrima. Trzecim mężem jej był paryski reżyser filmowy Piotr Colombier. Przy wszystkich tych trzech ślubach mr. Prince był na tyle uprzejmy, że fungował jako papcio panny młodej, oczywiście nie zapominając o odpowiednim do swoich milionów podarunku.

Małżeństwa szybko się kończyły, a ojowska przyjaźń trwała. Z niej rozwinięła się współpraca w przedsiębiorstwie. Mr. Prince wtajemniczył piękną Florencję w pewne transakcje finansowe, pozwał jej samodzielnie dokonywać pewnych posunięć i to zawsze tak, że piękna Florencja zyskiwała, a nigdy nie traciła. Było to tak, jak w owej grze w orla i reszkę, znanej na plażach amerykańskich: jeżeli będzie orzeł, ja wygrywam, jeżeli reszka, ty przegrywasz.

Jednak te wszystkie prezenty i ułatwienia w interesach nie były bezinteresowne. Bogaty, starszy pan amerykański, chciał coś za to mieć, przynajmniej jej duszę, utrwaloną na papierze. Inaczej mówiąc, miała mu ona za to tak obfite uprzyjemnienie jej życia ofiarować manuskrypt swych pamiętników wraz z prawami druku i filmowania.

„Fryderyk Prince — tak wywodzi obecnie panna Walton w swojej skardze — zdawał sobie jasno sprawę z finansowych możliwości mojej biografji. Historje, które opowiedziałem w niej, wywołałyby oburzenie całej Ameryki,

gdyby się ujawniły. Niezależnie od tego całe moje życie, to najwspanialszy scenarjusz filmowy, jaki kiedykolwiek był nakręcony w Hollywood. Wart on milion dolarów z zamkniętymi oczami. Jeżeli jednak zamiast nakręcić film na podstawie mego życiorysu, chciał go zachować dla siebie — to proszę bardzo, ale niech za tę prywatną lekturę zapłaci taką samą sumę”.

Doświadczony multimiljoner zaprzecza wszystkiemu. Przedewszystkiem temu, żeby mu czytanie pamiętników panny Walton sprawiło jakąś specjalną przyjemność, a również jeszcze w wyższym stopniu wartości sprzedażnej tego zeszytiku. Przyznaje on, że w ciągu dziesięciu lat w niesłychany sposób rozpieścił swoją pupilkę. Z tego jednakowoż nie wynika, ażeby musiał do tego dokładać aż cały milion dolarów. Mr. Prince jest jeszcze stosunkowo młodym człowiekiem, liczącym lat 77. Ma jeszcze przed sobą dużo pięknych lat życia. Poco ma się pozbywać miliona, który może mu braknąć właśnie do jego interesów? Nieprawdą jest, że pożądał jej pamiętników. Raz tylko w żarcie coś takiego napomknął, no i Florencja zaraz zabrała się do babrania. Przecież to są babry, a nie pismo, ani gramatyczne to, ani ortograficzne. I za taką kupę przeraźliwych błędów milion dolarów? — „Nie byłbym chyba jednym z czołowych ludzi Wallstreetu, gdybym za towar płacił sto tysięcy razy więcej, aniżeli on jest wart. Ostatecznie obsypałem ją prezentami. Czy to już niewystarczająca zapłata za bagry?”

Czy wystarczająca, rozstrzygną sądy. — Florencja Walton jest bardzo pewna siebie. Sądzi, że jej usmiech jest tak nieodparty, iż stanie się najwłaściwym argumentem w procesie.

„Ludzie”, których palimy i zjadamy

W codziennej mowie używamy bardzo często wielu wyrażen, które wydają się zupełnie proste, zrozumiałe i niejednokrotnie najrdzenniejsze polskie, nad którymi wcale nie zastanawiamy się, skąd się wzięły w polskiej mowie. Jakże często używamy słów takich, jak nikotyna, amper, mansarda, pralinka, gilotyńa, bojkot...

Tymczasem wszystkie te słowa pochodzą od nazwisk ludzi, którzy wynaleźli dane rzeczy przez te słowa obecnie określane, albo też ludzi, w stosunku do których stworzono pewien specjalny stan rzeczy — i ich nazwiska pozostały w mowie jako nazwy.

Tak np. „pralinka” niezawsze była tylko nazwą, oznaczającą pewnego rodzaju smakołyk, lecz pochodzi bezpośrednio od hr. du Plessy-Pralin, żyjącego w połowie 17 stulecia we Francji, człowieka bardzo zamożnego, który zatrudzał swego kucharza, jako wielki smakosz i łakomczuch, ażeby koniecznie wymyślił jakieś słodczyce dotychczas nie wytwarzane. Pod naciskiem Cesarza de Choiseul i hrabiego du Plessy-Pralin nieszczerzy kucharz wymyślił po długich a ciężkich cierpieniach owe słodczyce, które dzisiaj nazywamy pralinkami.

Także wiele innych rzeczy jadanych zawdzięcza swoje nazwy nazwiskom. Tak np. słynny „Sacher-Torte”, tak popularny w Austrii i Niemczech,

wziął swoją nazwę od znanej w Wiedniu rodziny Sacherów. Również popularna „melba” nazywa się tak od nazwiska sławnej śpiewaczki, niedawno zmarłej Nelly Melba, której była ulubionym deserem, gdy nazywała się jeszcze poprostu lodami z owocami.

We Francji, wzorem Anglii, ogromnie są popularne „sandwiche” t. zn. kromki chleba z wędliną czy serem niewielkiego formatu. Nazywają się one tak od lorda Sandwich, który, jako zapalony karciarz, nie chcąc odrywać się dla jedzenia od zielonego stolika, wymyślił tę wygodną formę posiłku, przy którym nie musiał stawać od gry.

Bardzo często używa się także słowa „mansarda” na określenie pokoiku tuż pod dachem, którego sufit jest pochylony, stosownie do kształtu dachu. Słowo to pochodzi od nazwiska architekta paryskiego Franciszka Mansard, który, chcąc w jednym ze wznoszonych przez siebie gmachów wybudować o jedno piętro więcej, nie przekraczając nakazanej prawem maksymalnej wysokości kamienic czynszowych, rozwiązał to zagadnienie w ten sposób, że pokojom na piętrze ostatniem nadał kształt mansardy.

Małe torebki damskie, zwane „pompadurkami”, zawdzięczają swą nazwę przyjacielce Ludwika XIV, markizie de Pompadour.

A słowo „nikotyna”, oznaczające truciznę, wchłanianą dzień w dzień przez miliony ludzi na całej kuli ziemskiej? Pochodzi ono od nazwiska francuskiego dyplomaty Jana Nicot, który pierwszy wprowadził we Francji tytoń. Nazwa odcinka w dzienniku „feljeton” pochodzi od nazwiska francuskiego literata Oktawa Feuillet, który, pisząc drobne rozprawy, umieszczał je w swoim piśmie u dołu strony pod odgraniczającą ją liniijką.

Często używane jest słowo „prysznic” — pochodzi ono od nazwiska Wincentego Priessnitza, który wymyślił takie zastosowanie wody. I bardzo wiele jeszcze słów pochodzi od nazwisk — spotykamy ich wiele w dziedzinie chemji i techniki, gdzie oznaczają wy-

nalazców np. „amper” od Ampera, „wat” od Watta itd.

„Bojkot” pochodzi od nazwiska angielskiego kapitana Boykotta, który, mając skład towarów rolniczych w pewnej wiosce, wskutek niezbyt sympatycznego stosunku do ludności był przez nią właśnie bojkotowany. Słowo to przyjęło się w Anglii około roku 1880 i od tego czasu jest powszechnie używane w całym świecie.

„Gilotyńa” znów zawdzięcza swoją nazwę doktorowi J. I. Guillotin. Wymyślił on dla usług rewolucji francuskiej tę maszynę, która znalazła tak olbrzymie zastosowanie...

Iluż więc „ludzi” codzienie zjadamy, palimy, w iluż mieszkamy i kapieemy się!... W. Z.

Oznaka kampanji afrykańskiej.

Przednia i tylna strona medalu brązowego, który otrzymają wszyscy żołnierze i robotnicy — uczestnicy wojny afrykańskiej. Na przedniej stronie profil króla włoskiego, na tylnej oznaka faszystowska i typowy krajobraz abisyński.

Kronika sportowa**WYŚCIG KOLARSKI.**

Na trasie Toruń — Chelmsza — Kowalewo — Toruń długości 75 km odbył się w niedzielę bieg kolarski, zorganizowany przez Sokola. Pierwsze miejsce zajął Kościński w czasie 2 godz. 25 min. 30 sek., drugie Jabłoński 2:25,33; trzecie Kowalski 2:25,34 — wszyscy z Sokola.

POGOŃ — WISŁA 2 : 0.

W meczu ligowym o mistrzostwo Ligi Pogoń lwowska pokonała Wisłę 2 : 0.

GARBARNIA — LEGJA 6 : 2.

W Krakowie Garbarnia pokonała stołeczną Legję w stosunku 6 : 2.

WARTA — DĄB 4 : 2.

W Katowicach w meczu ligowym Warta pokonała Dąb 4 : 2.

WARSZAWIANKA — RUCH 2 : 0.

W Warszawie w meczu o mistrzostwo Ligi Warszawianka pokonała niespodziewanie mistrza Polski Ruch 2 : 0.

ŚLĄSK — Ł. K. S. 2 : 2.

W świętochłowicach mecz ligowy Śląsk — Ł. K. S. zakończony został wynikiem nierozstrzygniętym 2 : 2.

KS. „ASTORJA” TORUŃ, KS. „POGOŃ” WĄBRZEŃNO.

W dniu 30 bm odbył się w Toruniu mecz piłki nożnej pomiędzy wyżej wymienionymi drużynami. Mecz zakończył się wynikiem 2 : 1 (1 : 1) dla KS. „Astoria”. Gra bardzo ciekawa. Jedną i drugą drużyną grała bardzo ładnie. Sędzia związkowy b. dobry.

MECZ PIŁKI NOŻNEJ.

W niedzielę, dnia 30 sierpnia br. odbył się w Kowalewie mecz piłki nożnej pomiędzy klubami piłki nożnej „Pomorzanka” Wąbrzeźno a Związek Rezerwistów Kowalewo z wynikiem 5 — 0 dla Wąbrzeźna. Przewaga zupełna po stronie „Pomorzanki”. Gra prowadzona była przez nią bardzo taktownie, tempo ostre. W szczególności wybili się z graczy wąbrzeskich pp. Biały i Wiecki. Drużyna Związku Rezerwistów grała bezplanowo — strzały słabe.

Sędziował p. Brzuszkiewicz Leon z Ostrowitego, związkowy sędzia bardzo rzeczowo i bezpartyjnie.

Z DNIA.**IDZIEMY KU JESIENI.**

Ze już idziemy ku jesieni, różne mi mówią znaki: ten liść, co zwolna się rumieni, te zwiędłe tarnin krzaki, te zakwitłe wrzosy...

Jeden kres ludziom jak i kwiatom, to kwitnie, to przekwita... Szybko minęło moje lato i już się jesień zbliża.

Duszol co jesień ci przyniesie? Czy spokój jej posiedzisz? Głos jakiś woła: dla drugich żyć już będziesz.

KRONIKA Kalendarzyk

Date	Miesiąc	Dzień	Św. Katolic.	Słońce	Wschód	Zachód
31	Sierpień	P.	Rajmunda	4,10	19,13	
1	Wrzesień	W	Idziego	4,11	19,11	
2	"	Ś.	Stefana	4,13	19,09	

INFORMACJE.

— DYŻUR APTEKI — Od 29-go sierpnia do dnia 4 września pełni dyżur — „Apteka pod Orłem” (ul. Kościuszki)

SREBRNY JUBILEUSZ MAŁEŃSKI.

W dniu 29 bm. obchodzili srebrny jubileusz pozyca małżeńskiego państwo burm. Schwarzwie. —

Jubilaci otrzymali cały szereg powiniżowań a Rada Miejska i członkowie Zarządu Miejskiego wespół z poważniejszymi obywatelami ofiarowali Solenizantom skromny upominek.

RESTAURATORZY NA FON.

W dalszym ciągu na Fundusz Obrony Narodowej złożyli datki nast. restauratorzy: Anna Makowska Wąbrzeźno 2 zł. Antonina Muszarska Wąbrzeźno 2,50 zł., Rehbörn — Ryńsk 5,50 zł. Razem z poprzednio zebraniami wysłano 185,20 zł.

Ponieważ listę wysłał się już w najbliższym czasie do akcyz i Monopoli w Toruniu, uprasza

Zebrania placówek Powst. i Wojaków OK. VIII**W SZRANKACH O POLEPSZENIE BYTU STAŃMY WSZYSCY!**

Wczorajszej niedzieli odbyły się w czterech placówkach Powstańców i Wojaków O. K. VIII. zebrania i to: w Chelmoncu, Bielsku, Kowalewie i Zieleniu.

Na powyższe zebrania przybyli członkowie zarządu pow. pp. prezes Bolesław Szczuka, sekr. p. F. Szaliński, skarbnik, p. Wolnik, i przedstawiciel „Głosu Wąbrzeskiego” red. Wachowiak.

Udział członków we wszystkich zebraniach był nader liczny. Płomienne przemówienie o sytuacji politycznej w Europie wygłosił prezes pow. p. Bolesław Szczuka.

Mówca w przystępnych słowach zobrazował przebieg wypadków w Hiszpanji, Francji, Rosji Niemiec,

Belgii, poczem omówił kolejno położenie Polski na terenie międzynarodowym jakoteż o wewnętrznej sytuacji. Do wyjścia z ogólnego chaosu — mówił p. Prezes — do poprawy bytu o który stara się skutecznie Rząd Rzeczypospolitej, powinien pomóc każdy obywatel przez swą rzetelną pracę w organizacjach, a zwłaszcza w szeregach armji rezerwowej. Bo armja rezerwowa jest gwarantem pokoju i bytu. —

Przemówienia gorąco oklaskiwano. Zebrania zakończyły się wzniesieniem okrzyku na cześć Rzeczypospolitej i Jej Prezydenta Dr. Mościckiego i Wodza Naczelnego Rydza Śmigłego. Szczegółowe sprawozdanie z zebrania podamy w kąciuku Powst. i Wojaków.

się tych restauratorów, którzy jeszcze nie wpłacili, aby jaknajprędzej złożyli gotówkę u p. Tralki skarbnika.

TYDZIEŃ STRAŻACKI

Wczorajszej niedzieli z okazji rozpoczęcia „Tygodnia Strażackiego” Strażacy udali się w pochodzie na mezę św. Przedpołudniem urządono kwestę uliczną.

NOWY ROZKŁAD JAZDY.

W następnym numerze ogłosimy nowy rozkład jazdy kolejki powiatowej i PKP. Rozkład ten obowiązuje od 3 września.

PRZYCHWYCENIE ZBIEGA.

Policja przychwyciła znanego złodzieja Bolesława Daraszewskiego, który jak wiadomo uciekł w dniu 9 sierpnia br. z podwórka więziennego. Daraszewskiego odstawiono spowrotem do więzienia. Daraszewskiego przychwyciono w chwili, gdy przyszedł odwiedzić Chudzińską zamieszkałą na Podzamku.

JEDEN TAJNY WYSZYŃK ZLIKWIDOWANY.

Z zadowoleniem notujemy fakt, że „restauracja” p. Barylskiej, przy ul. Rynkowej, została zlikwidowana. W „restauracji” inaczey mówiąc speluncie zbierały się różne córy Koryntu i sprzedawano nielegalnie napoje alkoholowe. Dobrzeby było, gdyby i inne tego rodzaju „restauracje” zostały zlikwidowane. Czas byłby najwyższy.

POŻAR.

W sobotę wieczorem ok. godz. 9-tej wybuchł pożar u p. Lewandowskiego przy ul. Jadwigi. — Pożar wybuchł na strychu. Spaliły się różne rzeczy wartości około 3 tysięcy złotych.

Powód pożaru był następujący: służąca p. L. weszła na strych i od zapalającej się zapalki padła sianka na pierzynie.

Udział w akcji ratowniczej wzięła Ochot. Straż Pożarna miejscowa.

CZASY OCHRONNE NA ZWIERZYŃE I PTACTWO.

Zgodnie z przepisami łowieckimi, obowiązującymi na terenie całego kraju (oprócz województwa śląskiego), z dniem 31 bm. kończy się czas ochrony na jelenie, byki borsuki, kuropatwy i przepiórki.

NADZW. ZEBRANIE CECHU KOWALSKIEGO

W dniu 23 sierpnia br. odbyło się w lokalu p. Napierały nadzwyczajne walne zebranie Cechu Kowalskiego na Wąbrzeźno i okolice.

O godz. 1 popołudniu zagał starszy Cechu p. Strzelecki zebrane hasłem „Cześć Rzemiosłu”. Odczytany protokół i okólnik przez sekretarza Cechu p. Dylewicza, został bez poprawek przyjęty.

Następnie sprawozdanie ze stanu kasy złożył p. Jan Dylewicz skarbnik, któremu udzielono absolutorjum. Sprawę zorganizowania OPLG. wy tłumaczył obecnym sekr. Cechu, który brał udział w konferencji w dniu 16 lipca br. w Starostwie Pow. iż w powyższej sprawie nastąpią wyklady przymusowe dla wszystkich podkuwaczy z początkiem października br. dla całego pow. wąbrzeskiego. Blizsze szczegóły umieszczono będą w „Głosie”.

Skolei odczytany został nowy statut, który przyjęto. W myśl nowego statutu został wybrany nowy Zarząd Cechu w następującym składzie: Strzelecki Jan Ryński starszy Cechu, Dylewicz K. z Wąbrzeźna zast. starszego cechu, Dylewicz K. sekretarz, Potorski Ksawery zast. sekretarza Dylewicz Jan skarbnik. Na rewizorów kasy cechu zostali wybrani następujący członkowie: Leon Talkowski z Wąbrzeźna, Stanisław Ziółkowski Dźwierzno, Jan Krystkowiak z Węgorzyna. — Na chorążych cechu wybrani zostali B. Malinowski Wąbrzeźno, Franc. Fabiński Wąbrzeźno, K. Dylewicz Wąbrzeźno.

Z POWIATU**KRADZIEŻ.**

JAWORZE. Onegdaj w nocy nieznan sprawcy skradli na szkodę p. Szlaka 6 prosiąt.

25 LECIE KÓŁKA ROLNICZEGO I POSWIĘCENIE SZTANDARU.

KRÓLEWSKA NOWAWIEŚ. W niedzielę 6 września Kółko Rolnicze z okazji 25-lecia istnienia urządza uroczyste obchód jubileuszowy i poświęcenie sztandaru. Program obchodu jest następujący.

Godz. 9,30 Zbiórka wszystkich towarzyszy na placu szkolnym.

Godz. 9,50 wymarsz do kościoła.

Godz. 10,00 Uroczyste nabożeństwo jubileuszowe. Po nabożeństwie odmarsz i defilada.

Godz. 12,00 W ogrodzie p. Grzeszewskiej uroczyste jubileuszowe zebranie Kółka Rolniczego, przywitanie gości, składanie życzeń, wbijanie gwoździ pamiątkowych.

Godz. 13,00 Wspólny obiad u p. Grzeszewskiej. —

Godz. 15,00 Koncert w ogrodzie. — Różne niespodzianki. **Wieczorem zabawa taneczna.**

O WŁOS ZABIŁBY PAROBKA.

PLYWACZEWO. W środę, dnia 26 sierpnia rolnikowi Sylwestrowi Ziórkowskiemu z Pływaczewa wzdęły się na skutek panującej wichury krowy, które pał syn robotnika Leon Gorzka, mający lat 14. Chłopiec ten prawdopodobnie nie zauważył, że krowy wzdymają się, dopiero jedna z nich pękła, pobiegł do pracodawcy, wzywając o pomoc. Kiedy Ziórkowski przybiegł na miejsce, nie mogąc gniewu swego pohamować, uderzył 14 letniego chłopca nożem do przebijania krów w twarz, przecinając mu obie wargi i brodę. Zajściem tem zajęła się policja, a Ziórkowski będzie miał napewno rozprawę sądową.

POŻAR.

ORZECZÓWKO. W dniu 25 sierpnia wybuchł pożar w zagrodzie p. Henryka Somburga. Spaliły się stodoła i chlew zbudowane pod jednym dachem, zboże, koniczyna oraz loko mobila. Szkody wynoszą około 4,000 zł., które pokryje ubezpieczenie. Przyczynę pożaru bada policja. —

KRADZIEŻ PSZCZÓŁ.

KIELPINY. Niedawno donosiliśmy o wypadku kradzieży pszczół na szkodę rolnika Szablewskiego Jana, które tenże jednak odnalazł w rowie. Tej samej nocy skradziono również jeden ul pszczół wraz z nadstawką rolnikowi Oywaldowi Abrahamowi z Kielpin. Poszkodowany oblicza że w ulu znajdowało się około 35 kg miodu.

WYBRYK PRZYRODY.

KIELPINY. W tych dniach w ogródku szkolnym w Kielpinach u p. kierownika Jerzego Rakowskiego obficie zakwitła poraz drugi młoda jabłonia, która w tym roku już raz wydała plon.

BŁONICA.

PLUSKOWESY. W sobotę, dnia 29 sierpnia br. dr. p. Owczarczak z Kowalewa stwierdził u dwuletniego dziecka Zygmunta Piątkowskiego w Pluskowesach zakaźną chorobę — błonicę.

KRADZIEŻ.

KALDUNEK. W ub. tygodniu u rolnika Elitta Emila w Kałdunku kopano ziemniaki. Po podwieczorku, który przyniesiono w nowym koszu, pracowano dalej. Wieczorem robotnicy udając się do domu, zauważyli kradzież kosza wraz z dzbankami i filiżankami. Sprawa o praw da nie wykryłaby się, ale robotnik Rumiński z Gierszówki kosz ten potrzebował nie do ziemniaków, a do pomidorów, po które to udał się do ogrodu majątku Frankuszyń już o godz. 4-tej rano. Złapał go jednakże na gorącym uczynku

rzadca tamtejszy, no i oczywiście przy tej okazji znalazł się i kosz.

ZABAWA.

CHELMONIEC. Wczorajszej niedzieli odbył się z okazji Tygodnia Strażackiego koncert a następnie zabawa taneczna w sali p. Borowskiego. —

KRADZIEŻE.

BIELSK. W okolicy zdarzają się bardzo często kradzieże, a zwłaszcza polne. Ostatnio na szkodę p. Aszyska skradziono około 8 ctr. ziemniaków. —

ZA SPOWODOWANIE ŚMIERCI.

RYCHNOWO. W gospodarstwie Salomona Wegnera w Rychnowie (pow. wąbrzeski) podczas młócenia zboża niezabezpieczony należycie wał transmisyjny porwał robotnicę Marię Koppówną która od doznanych obrażeń zmarła. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Toruniu Wegner usiłował tłumaczyć się tem, że podobno Koppówna oddawna nosiła się z zamiarem samobójstwa i że w ten sposób właśnie zamiar ten wykonała. Sąd jednak nie dał wiary temu tłumaczeniu i skazał Wegnera za spowodowanie śmierci na 8 miesięcy więzienia.

Kowalewo**TYDZIEŃ STRAŻACKI.**

W Kowalewie z okazji Tygodnia Strażackiego, członkowie tuł. Straży Poż udali się w pochodzie do kościoła na Mezę św. a przedpołudniem zbierano datki po ulicach.

KTO SIĘ SPOŹNIŁ

z odnowieniem przedpłaty „Głosu” na miesiąc WRZESIEŃ — może jeszcze przedpłać odnowić w każdym urzędzie pocztowym albo u pp. listonoszy. —

VII DOROCZNY BIEG PŁASKI O PUHAR „SOKOŁA” WĄBRZESKIEGO.

Wzywamy wszystkich sportowców powiatu wąbrzeskiego, oraz członków wszystkich gniazd sokolich IV okręgu, tj. Torunia I, II, III, Podgórz, Chelmsza, Lubicza, Dźwierzno, Wielkołaki, Kowalewa, Golubia, Król. Nowawieś, Ryńska, Młynca, Rudaka i innych gniazd pomorskich do wzięcia jaknajliczniejszego udziału w tej imprezie sportowej i prosimy o szczególne zastosowanie się do regulaminu dorocznego biegu płaskiego o puchar „Sokoła wąbrzeskiego” który podaje się poniżej:

Bieg odbędzie się w niedzielę, dnia 6 września bez względu na pogodę.

2) Długość trasy wynosi 4000 metrów. Trasę biegu oraz miejsce startu ogłosi się przed rozpoczęciem biegu.

3) udział w biegu brać może każdy obywatel zamieszkały na terenie powiatu wąbrzeskiego nie poniżej lat 16, stowarzyszony lub niestowarzyszony, oraz członkowie gniazd sokolich pomorskich jak wyżej, za wyłączeniem się z miejsca zamieszkania.

4) Zawodnicy zgłosić się muszą ustnie lub piśmiennie u naczelnika gniazda drh. Dzierzbickiego ul. Bron. Pierackego 13 do dnia 3 września br. za przedłożeniem dowodu miejsca zamieszkania lub legitymacji towarzyskiej, o ile do jakiego towarzystwa należą.

5) Każdy zawodnik płaci 50 gr. w gotówce lub znaczkach pocztowych jako wpisowe.

6) Porządek biegu: a) zbiórka zawodników o godz. 10 w hotelu „Dwór Wąbrzeski” p. St. Klimka w Wąbrzeźnie, b) stwierdzenie i wylegitymowanie obecnych, oraz rozdanie numerów, c) badanie lekarskie (bezpłatne), d) start, e) finał - stwierdzenie zwycięzców, f) ogłoszenie wdo bywy puharu i następných zawodników, g) wręczenie zwycięzcy puharu oraz nagród dal-szych 7 zawodników, i wspólna fotografia zwycięzczy w gronie wszystkich zawodników i organizatorów.

7) Na tydzień przed biegiem puhar „Sokoła” oraz listonosz i nagrody wystawione będą na pokaz publiczny w oknie wystawowym firmy Fr. Balceraki w Wąbrzeźnie.

ZA ZARZĄD TOW. GIMN. „SOKÓŁ” W WĄBRZEŃNIE.

(—) Czarnota — Bojarski, prezes.

KOMU

? listonosz nie przyniósł kwitlu lub jeżeli ktoś z jakichkolwiekbądź powodów nie zdażył lub nie miał okazji zapisać u listonosza „GŁOSU WĄBRZESKIEGO”, uczynić to może każdego dnia w najbliższym urzędzie pocztowym lub w ekspedycji naszej w Wąbrzeźnie.

Bolączki rzeźników

CECH RZEŹNICKO WĘDLINIARSKI PRZY STOLE OBRAD.

W dniu 27 bm. o godz. 4-tej w lokalu p. Klimka odbyło się nadzwyczajne walne zebranie Cechu rzeźnicko-wędliniarskiego, pod przewodnictwem starszego Cechu p. Leona Szóstakowskiego.

Na zebranie przybyli pp: starosta Kalkstein, pow. lekarz wet.p. dr. Wilamowski, nacz. Urzędu Skarbowego p. Witeczak, dr. Szulz, mrg. Grüning, z ref. przem. przy starostwie i wielu członków.

Zebranie zagalili starszy Cechu p. Szóstakowski, witając przybyłych gości i członków, podając równocześnie porządek obrad, poczem najstarszy członek cechu p. Lubomski zareferował sprawę opłat rzeźnickich i sprawę bekoniarni.

Referent w dłuższych wywodach przedstawił największe bolączki rzeźników — tj. nadmierne opłaty za ubój w rzeźni miejskiej. Przynajmniej, że za ubój jednego świńskiego — trzeba płacić 7 zł dla miasta, 1,50 zł podatku państwowego, oraz 2,75 trzeba płacić do chłodni; — za ubój 1 bydlaka płaci się 9 zł. dla miasta, 3 zł. pod. państwowego oraz 2,75 chłodnia. za ubój cielaka płaci się 1,50 zł. dla miasta, 50 gr. pod. państwowego i 1 zł. chłodnia.

Są to ceny nadzwyczaj wysokie, które hamują rozwój przedsiębiorstw rzeźniczych. Referent zaznacza że już 4-ch rzeźników w ostatnim czasie zwinęło sklady i jeśli tak dalej będzie zwinie jeszcze więcej rzeźników swoje warszaty. Odbije się to w sile płatniczej.

W dalszym ciągu referatu porusza

p. Lubomski niemniej ważną bolączkę sprawę składów bekoniarni. Właściciele tych składów nie tylko, że sprzedają różne tzw. odpadki, ale również posiadają na składzie smalec, słoninę mięso oraz wszelkiego gatunku kiełbasę. Ponieważ mięso sprowadzane jest z Brodnicy, gdyż tam bydło się ubija, miasto traci dość pokąźną sumę a miejscowi rzeźnicy ponoszą wielkie szkody, albowiem ubój w Brodnicy jest tańszy. Sprawą tą winni zająć się władze miejskie, zakazując przywożenia do miasta mięsa ubitego poza rzeźnią miejską.

Poruszone sprawy wyjaśniali pp. Starosta Kalkstein, dr. Wilamowski i mgr. Grüning.

Sprawę składów bekoniarni przyrzekł p. starosta załatwić prychylnie dla rzeźnictwa. Ustawa bowiem nie pozwala składom takim sprzedaż wędlin, mięsa i słoniny. Ustawę przekraczać nie wolno i winni zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

Obniżkę cen za ubój zarządzić może jedynie Zarząd Miejski, do którego Cech zwróci się osobno.

W dalszym ciągu zebrania przyjęto po szczegółowym przeczytaniu i przedyskutowaniu nowy statut w myśl obowiązujących przepisów.

Po wyczerpaniu porządku obrad starszy Cechu p. Szóstakowski zakończył zebranie hasłem „Cześć Rzemiosłu”.

Podnieść trzeba, że na zebraniu było wielu członków z powiatu.

Kącik radiowy Życie towarzysza

PONIEDZIAŁEK, dnia 31 sierpnia.

6,00 Audycja poranna. 12,05 Recytacja prozy fragment z powieści „Chłopi”. 12,25 Fragmenty z oper. 14,30 Wszystkiego po trochu. 15,30 Wiadomości gospodarcze. 15,45 W samolocie komunikacyjnym — reportaż. 17,00 Audycja muzyczna 18,05 Pogadanka społeczna. 18,15 Gitara hawajska. 18,30 Życie kulturalne Pomorza. 19,05 Koncerty solistów. 20,00 Duet fortepianowy. 20,30 Czyn Bleriot'a — odczyt. 21,00 Przygoda w Grinzingu — operetka. 21,35 Wiadomości sportowe. 21,50 Słynne symfonie.

WTOREK, dnia 1 września.

6,00 Audycja poranna. 12,05 Skrzynka rolnicza. 13,30 Melodia za melodią. 15,30 Wiadomości gospodarcze. 16,00 Popularne utwory symfoniczne. 17,00 Piosenki. 17,20 Utwory na fortepian. 17,50 O śpiewaczych zdolnościach ptaków — pog. 18,00 U naszych sąsiadów bałtyckich felj. 18,10 Melodie ludowe. 18,25 Pogadanka aktualna. W przerwie o godz. 18,30 Komunikat meteor. dla zawodników Gordon Beneta 19,30 Blaski, cienie i perspektywy powieści biograficznej — szkic literacki. 21,00 Koncert chóru ze Lwowa. 21,30 Koncert rozrywkowy. 23,00 Muzyka taneczna.

ŚRODA, dnia 2 września.

6,00 Audycja poranna. 12,03 Recytacja prozy, fragment z powieści „Chłopi” 12,23 Koncert orkiestry kolejowej. 14,30 Muzyka popularna. — 15,00 Wiad. gospodarcze z Warszawy. 15,45 Niezwykłe przygody Jędrka i Felka - słuchow. 16,15 Piosenki starofrancuskie. 16,40 Koncert. 17,20 Koncert symfoniczny. 17,50 Anegdota z życia Leonarda da Vinci — pog. 18,00 Piękno ziemi Pomorskiej. 18,10 Piosenki żołnierskie. 18,25 Pogadanka społeczna. 18,30 Koncert reklamowy. 19,00 Koncert 21,00 Koncert chopinowski. 21,30 Sonata na fortepian i skrzypce. 22,15 Muzyka taneczna.

BIBLIOTEKA T. C. L.

otwarta będzie, po okresie wakacyjnym, od dnia 1 września br. we wtorki i piątki od 17 — 19-tej i w niedzielę od 11,30 — 12,30 godz.

— BACZNOŚĆ SOKOLI! Miesięczne zebranie Tow. odbędzie się w czwartek dnia 3 września br. o godz. 20-tej w lokalu zebrani. Spowodu ważnych spraw przybycie członków konieczne.

ZARZĄD.
— BACZNOŚĆ SOKOLI! Ćwiczenia odbywają się: drużyny: poniedziałki i środy 19,30, — druhowie: wtorki i piątki o godz. 19,30.

Naczelnik.

BYDGOSKA GIELDA ZBOŻOWA

z dnia 27 sierpnia 1936 r.

Żyto	—15,00
Pszenica	21,25—21,75
Jęczmień jednolity	17,75—18,75
Jęczmień zbiorowy	17,50—17,75
Owies	13,00—14,00
Mąka żytnia wyciąg 0-30%	23,50—24,00
Mąka pszenna gat. IB 0-45 proc.	32,75—33,75
Mąka pszenna gat. IC 0-55 proc.	32,00—33,00
Mąka pszenna gat. ID 0-60 proc.	32,00—33,00
Mąka pszenna gat. IE 0-65 proc.	31,75—32,25
Mąka pszenna gat. IID 45,65%	26,75—27,75
Mąka pszenna IA 0-20 proc.	34,50—36,50
Otręby żytnie	10,50—11,00
Otręby pszanne miłkie	10,50—11,00
Otręby pszenne średnie	10,00—10,50
Otręby pszenne grube	10,75—11,25
Otręby jęczmienne	11,50—12,50
Rzepak zimowy	30,00—32,00
Groch Wiktorja	22,00—25,00
Groch Folgera	21,00—23,00

Druk.: Zakłady Graficzne B. Szuczki Wąbrzeźno-Pom.
Wydawca: Bolesław Szuczka. — Redaktor odpowiedzialny: Alfons Szuczka — Wąbrzeźno-Pom., ul. Mickiewicza 1.

Numer akt: Km. 512/36.

Wezwanie.

Komornik Sądu Grodzkiego w Kowalewie Franciszek Litwin mający kancelarię w Kowalewie ul. Marsz. Piłsudskiego Nr 23 podaje do publicznej wiadomości, że dnia 25 września 1936 r. o godz. 10-tej przystąpi do opisu nieruchomości Orzechówko tom I wykaz L. 29., do której skierowana została egzekucja w poszukiwaniu wierzytelności w kwocie 1.964,80 zł. z kosztami przypadającej wierzycielowi Państw. Bankowi Roln. w Grudziądzu od dłużniczki Otyliji z Baumanów Bomke oraz spadkobierców po zm. Michale Bomke i wzywa wszystkie osoby, nieuczestniczące w postępowaniu, aby przed ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa do wymienionej nieruchomości lub jej przynależności, jeżeli prawa tych osób stanowią przeszkodę do egzekucji.

Kowalewo, dnia 27 sierpnia 1936 r.

(—) Litwin, komornik.

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI.

Urząd Skarbowy w Wąbrzeźnie podaje do wiadomości, że dnia 4 września 1936 roku o godzinie 12-tej przy ul. Żwirki i Wigury nr. 12 odbędzie się sprzedaż samochodu osobowego marki Fiat.

Urząd Skarbowy w Wąbrzeźnie.

Ogłoszenie

Publiczna licytacja jabłoni na drodze Jarantowice — Jarantowiczki odbędzie się w piątek dnia 4 września 1936 r. o godz. 12-tej w Zarządzie Gminnym w Wąbrzeźnie.

Warunki wyłożone w Zarządzie Gminnym w Wąbrzeźnie.

WÓJT GMINY

Kilka dziewcząt

do pracy w drukarni może się zgłosić

Zakłady Graficzne B. Szuczki Wąbrzeźno,

Westfalke

dobrze utrzymaną z 3 otworami tania sprzeda

J. Piłsudskiego 32

Sprzedam

krowę dobrą wysoko cielną

Myśliński Jaworz

Chłopcy

możliwie z własnymi rowerami

do roznoszenia gazet

na wybudowanie potrzebni

Zgłoszenia:

Głos Wąbrzeski Mickiewicza 1.

Udzielam

lekcji śpiewu i gry na fortepianie

Irena Kolečka Żwirki i Wigury 13

Wykonuje

starannie, prasowanie bielezny oraz odświeżanie garderoby wełnianej i jedwabnej

Lubomska obok kościoła

Służąca

starsza z gotowaniem najchętniej z miasta potrzebna zaraz

Zgł. w adm. „Głosu”

Dziewczyna

do wszelkich prac domowych umiejąca dobrze gotować potrzebna

Stienssowa Drogerja Centralna

Udzielam

lekcji gry na fortepianie

E. Schwarcowna Targowa 5 II. ptr.

Pokój

umeblowany z utrzymaniem oraz obiady

Zgł. w adm. „Głosu”

Mieszkanie

4 pokojowe ul. Wolności zaraz do wynajęcia

Zgł. Piłsudskiego 21

Do wydzierżawienia

przy ul. Żwirki i Wigury w nowowbudowanym domu 1 mieszkanie na II. ptr. komfortowe 4 pokoje i kuchnia, 1 mieszkanie wysoki parter komfortowe 5 pokoi, kuchnia, łazienka, spiżarka do wynajęcia od 15 IX. lub 1 X. Zgłoszenia

M. Jezierski Rynek skład żelaza

Ostrzegam

jako współwłaściciel nieruchomości karta Mgowo 54, położonej w Bagarcie przed wydzierżawieniem tejże od Zofii lub Zygmunta Tadajewskich

Stefan Osmański Grudziądz ul. Nadgórna 11 m. 12

Ciężka, i wysoko cielna krowa

na sprzedaż

Herman Krüger Uciąg

Umeblowany lub pusty pokój

z osobnym wejściem zaraz do wynajęcia

Gołębiowska Pierackiego 6 II. piętro

Sprzedam

większą ilość jabłek zimowych z drzewa

Kuźmiński, Wronie

Podajemy niniejszem do publicznej wiadomości, że z dniem 29. VIII. apteki tutejsze zaprowadzają tygodniowo KOLEJNE DYŻURY NOCNE jakoteż świąteczne. W pierwszym tygodniu tj. od soboty dnia 29 VIII. do piątku 4. IX. — D Y Ż U R U J E —

Apteka pod Orłem

Nowa Apteka **Apteka pod Orłem**
Wacław Jankowski Dr Jan Piotrowski

NAJLEPSZĄ REKLAMĄ są ogłoszenia w gazecie

GŁOS WĄBRZESKI

który w wielkim nakładzie rozchodzi się po całym powiecie i dzięki jego taniości i innym zaletom jest kupowany przez wszystkie sfery

Skład

z mieszkaniem oraz pokój umeblowany słoneczny zaraz do wynajęcia

Żuralski Piłsudskiego 3

Starsza służąca

czysta, pracowita i werna może się zgłosić

Sass Wolności 8

Okazja

tylko do dnia 8 IX. br. bardzo tania sprzedają meble oraz naczynia kuchenne

Kukliński ul. Hallera 4 III. ptr.

Lekcyj gry fortepianu

udziela

Wiktor Dobrych Chelmińska 11

Pokój

dobrze umeblowany słoneczny zaraz lub później do wynajęcia

Polna 1.

2 kanapy

masywne dobrze utrzymane za bezcen na sprzedaż

Kaźmierczak Piłsudskiego 35

Uczeń rzeźnicki

potrzebny zaraz

Przybylski mistrz rzeźnicki Rynek 10

Tresuję psy

wszelkiego rodzaju

Alojzy Piłkowski Płachoty pow. Brodnica

KINO
dźwiękowe
SŁOŃCE

Dziś w poniedziałek 31, we wtorek 1 IX. i po raz ostatni w środę 2 IX. otwarcie sezonu przebojem polskim

JAŚNIE PAN SZOFER

Wspaniały muzyczny jakiego jeszcze nie widziano. Wesoła trójka w wesołym filmie Ina Benita, Eug. Bodo, A. Fertner

Frapująca intryga o hrabiu który udawał szofera

Nast. film: **Moja maleńka** sprawi prawdziwą niespodziankę

W lokalu codziennie przy dźwiękach orkiestry DANCING

Książnica Kopernikańska w Torunlu